

Sygn. akt II K 108/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Krystyna Szczechowicz

Sędziowie: sędzia Olgierd Dąbrowski - Żegalski

Ławnicy: Anna Mościcka, Magdalena Opęchowska, Dagmara Pipczyńska

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Kulesza

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kętrzynie Tomasza Niesłuchowskiego

po rozpoznaniu w dniach: 20.10.2020 r., 29.12.2020 r., 26.02.2021 r.

sprawy:

K. O.

syna A. i J. z domu M.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 lutego 2020 r. w K. przy ulicy (...), działając w zamiarze bezpośrednim, usiłował pozbawić życia P. J. w ten sposób, że zadał mu dwa ciosy nożem w plecy i okolice ramieniowo-obojęczykową klatki piersiowej po lewej stronie, powodując w ten sposób obrażenia ciała w postaci rany kłutej okolicy ramieniowo-obojęczykowej lewej i rany kłutej pleców okolicy przykręgosłupowej lewej z niewielką odmą i krwiakiem lewej jamy opłucnej, płytką raną lewego płuca oraz odmą podskórną lewej strony tułowia, a także próbował zadać trzeci cios nożem, czego skutkiem było doznanie przez pokrzywdzonego naruszenia czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k., jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na reakcję osób trzecich, ucieczkę pokrzywdzonego i udzielenie mu pomocy medycznej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego K. O. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to skazuje go na podstawie art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzając w oparciu o art.14 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18 lutego 2020 r., godz. 16:55 do dnia 26 lutego 2021 r.;

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazuje zwrócić:

- oskarżonemu K. O. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 7 do 9 na k. 309 odw. akt sprawy, zapisanych w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 27/12;

-J. O. (1) dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 1 do 3 oraz 5 do 6 na k. 309 odw. akt sprawy, zapisanych w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 27/12;

IV. na zasadzie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci noża z czarną rękojeścią owiniętą taśmą, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 4 na k. 309 odw. akt sprawy, zapisanego w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 27/12;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1651) oraz § 17 ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. K. (1) kwotę 600 (sześćset) zł za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym, powiększoną o podatek VAT w stawce 23 % oraz kwotę 33,43 (trzydzieści trzy 43/100) zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu;

VI. na podstawie art.624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 108/20		
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do				

informacji zawartych w częściach formularza. 3-8				
1. USTALENIE FAKTÓW				
1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
1	K. O.	w dniu 18 lutego 2020 r. w K. przy ulicy (...), działając w zamiarze bezpośrednim, usiłował pozbawić życia P. J. w ten sposób, że zadał mu dwa ciosy nożem w plecy i okolicę ramieniowo-obojęczkową klatki piersiowej po lewej stronie, powodując w ten sposób obrażenia ciała w postaci rany klutej okolicy ramieniowo-obojęczkowej lewej i rany klutej pleców okolicy przykręgosłupowej lewej z niewielką odmą i krwiakiem lewej jamy opłucnej, płytką raną lewego płuca oraz odmą podskórną lewej strony tułowia, a także próbował		

		<p>zadać trzeci cios nożem, czego skutkiem było doznanie przez pokrzywdzonego naruszenia czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k., jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na reakcję osób trzecich, ucieczkę pokrzywdzonego i udzielenie mu pomocy medycznej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne</p>		
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	Dowód	Numer karty		
<p>czyn 1</p> <p>1. W dniu 18 lutego 2020 roku w mieszkaniu zajmowanym przez małżonków J. O. (1) i K. O. w K. przebywali P. J., D. G. i brat J. K. (2) G.. Wszystkie wymienione osoby już drugi dzień z rzędu spożywały alkohol. P. J. od kilku tygodni</p>	<p>1.1 zeznania świadka P. J.</p>	<p>k. 141v.- 142, 360v.-361</p>		

faktycznie zamieszkiwał u małżonków J. K. O. obawiając się zatrzymania i osadzenia w Zakładzie Karnym w B. albowiem otrzymał wezwanie do stawienia się do wskazanej jednostki penitencjarnej celem odbycia kary pozbawienia wolności. D. G. oraz K. G. również bardzo często przebywali w tym mieszkaniu gdzie regularnie spożywany był alkohol.

2. W godzinach popołudniowych dnia 18 lutego 2020 r. około godz. 16-tej K. O. zaczął klócić się z żoną, po czym złapał ją za włosy i szarpał za nie. D. G. w tym czasie spał na krześle. P. J. stanął w obronie J. O. (1) i zwrócił się do niej aby wspólnie z nim poszła do mieszkania jej ojca R. G.. Pokrzywdzony P. J. udał się do przedpokoju i zaczął nakładać buty. W tym czasie oskarżony K. O. poszedł do kuchni skąd wziął duży nóż z czarną rękojeścią owiniętą taśmą i trzymając go w ręce udał się do przedpokoju. Tam

powiedział P. J., że go zabije, po czym zamachnął się ręką z nożem kierując uderzenie w lewą stronę klatki piersiowej pokrzywdzonego. P. J. lewą ręką zasłonił się, co zmniejszyło siłę ciosu i zmieniło jego kierunek. Oskarżony ostatecznie ugodził pokrzywdzonego nożem w przednią część klatki piersiowej w okolice ramienno – obojczykową. P. J. zdołał otworzyć drzwi wyjściowe i wybiegł na klatkę schodową. K. O. wybiegł za pokrzywdzonym i złapał go z tyłu za koszulę po czym ugodził go ponownie nożem tym razem w plecy w pobliżu kręgosłupa po stronie lewej. Pokrzywdzony próbował wyrwać się oskarżonemu, który uniósł ręką z nożem i chciał po raz trzeci ugodzić nożem P. J.. Uniemożliwiła to J. O. (1) chwytając go za rękę. W tym czasie pokrzywdzonemu udało się wyrwać i zbiegł schodami na dół, po czym wybiegł przed budynek gdzie poprosił o pomoc

i wezwanie karetki pogotowia przypadkowych przechodniów. Pokrzywdzony bardzo krwawił. Natomiast oskarżony K. O. wybiegł z budynku bez obuwia w samych skarpetkach i pobiegł do swoich rodziców. Przybyły na miejsce zdarzenia zespół karetki pogotowia zabrał P. J. do Szpitala (...) w K. gdzie przebywał do dnia 23 lutego 2020 r.

W wyniku zadanych przez oskarżonego ciosów nożem P. J. doznał obrażeń ciała w postaci rany klutej okolicy ramieniowo-obojęczykowej lewej i rany klutej pleców okolicy przykręgosłupowej lewej z niewielką odmą i krwiakiem lewej jamy opłucnej, płytką raną lewego płuca oraz odmą podskórną lewej strony tułowia, skutkiem powyższych obrażeń było naruszenie czynności narządu oddychania trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. Ze względu na charakter i lokalizację obrażeń

oraz rodzaj użytego narzędzia i sposób działania oskarżonego P. J. podczas zdarzenia był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. Rana z przodu penetrowała do jamy opłucnowej i płytko uszkodzone zostało płuco. Rana ta była wynikiem uderzenia zadanego ze znaczną siłą albowiem nastąpiło przekucie nożem skóry, tkanki podskórnej, mięśnia piersiowego większego i międzyżebca.

3. K. O. został zatrzymany o godz. 16.55 w mieszkaniu swoich rodziców na jego odzieży widoczne były brunatne plamy. Oskarżony nie reagował na wydawane przez funkcjonariuszy Policji polecenia w związku z czym funkcjonariusze Policji przy użyciu siły obezwładnili go i wyprowadzili z mieszkania. Następnie został

przewieziony do
KPP w K..

3a. W KPP
w K. oskarżonego
poddano
ogłędzinom ciała z
udziałem lekarza S.
P. i wykonano
dokumentacją
fotograficzną
utrwaloną również
na płycie CD.
Podczas oględzin
stwierdzono
ujawniono na ciele
K. O. w dniu
18.02.2020 r., o
godz. 18.30-19.00:

- liniową, skośną,
płytką ranę długości
1 cm nad prawą
brwią; krwiak z
otarciem naskórka
po stronie bocznej
lewego łuku
brwiowego średnicy
2 cm; niewielkie
podbiegnięcie
krwawe lewego
policzka;
zaczerwienienie
lewej małżowiny
usznej;

- dwa otarcia
naskórka z lewej
strony szyi o
długości 3 cm i 1 cm;

- otarcie naskórka
w okolicy lędźwiowej
w linii pośrodkowej
o wym. 6x1.5 cm
i linijskie otarcie
okolicy biodrowej
lewej długości 1.5
cm;

-powierzchniową ranę bocznią prawego przedramienia długości 1 cm; dwa otarcia naskórka o wym. 1x0,5 cm u podstawy 4 i 5 palca prawej ręki na powierzchni grzbietowej; drobne otarcie na powierzchni grzbietowej stawu międzypaliczkowego bliższego palca 3 prawej ręki,

-drobne otarcia naskórka grzbietu lewej ręki; dwa otarcia tylnej powierzchni lewego łokcia o wym. 0,5x0,5 cm pokryte strupami;

-otarcie przedniej powierzchni goleni prawej o wym. 0,7x1,5 cm;

- stare otarcia na prawym stępie i lewym śródstopiu.

3b. W toku postępowania sądowego dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej w celu ustalenia charakteru, stopnia i mechanizmu obrażeń ciała stwierdzonych u oskarżonego K. O. podczas oględzin

ciała. Biegły w wydanej opinii stwierdził, że:

1. Przedmiotowe zdarzenie z udziałem oskarżonego K. O. miało miejsce około godz. 16:30, a oględziny jego ciała wykonano tego samego dnia w godz. 18:30 - 19:00. Zatem oględziny i dokumentację fotograficzną wykonano po około 2 - 2.5 godzinach od zdarzenia. Ponadto z akt sprawy wynika, że zatrzymanie oskarżonego było z użyciem siły fizycznej niezbędnej do jego obezwładnienia.

2. Ocena zdjęć fotograficznych zarejestrowanych na płycie CD pozwoliła na dość dokładną ich ocenę (możliwość powiększenia). Z analizy tej wynika, że obrażeniami świeżymi, mogącymi pochodzić z okresu zdarzenia są rumień (lub zasinienie) lewego policzka, otarcia naskórka z lewej strony szyi, otarcia naskórka na plecach i otarcia naskórka znajdujące się w obu okolicach łokciowych. W ocenie sporządzającego

opinię pozostałe obrażenia widoczne na zdjęciach, w tym będące w okolicy lewego oczodołu, posiadają cechy wskazujące na powstanie wcześniej, niż w dniu przedmiotowego zdarzenia.

3. Obrażenia świeże (mogące powstać około 2 - 2.5 godziny przed wykonaniem fotografii) mogły powstać wskutek uderzenia ręką (rumień/zasinienie lewego policzka), podczas szarpaniny w wyniku zadrapania paznokciami lub otarcia fałdem odzieży (otarcia naskórka z lewej strony szyi) i najprawdopodobniej wskutek kontaktu z twardym podłożem lub przedmiotem (otarcia naskórka na plecach i w obu okolicach łokciowych).
Oceniając obrażenia będące na łokciach i plecach należy pamiętać o zatrzymaniu oskarżonego z użyciem siły fizycznej, gdyż takie obrażenia często powstają podczas siłowego

<p>przełamania oporu.</p> <p>4. Na zdjęciach nie są widoczne obrażenia stwierdzone na rękach K. O., które miały postać niewielkich otarć naskórka. Opis tych otarć nie pozwala określić czy są to obrażenia świeże mogące pochodzić z okresu zdarzenia, czy też są to obrażenia powstałe wcześniej. Można natomiast przyjąć, iż lokalizacja tych otarć naskórka nie jest typowa dla obrażeń powstających w wyniku działania innych osób.</p>				
<p>1.2 zeznania świadka D. G.</p>	<p>k. 52v., 450v.451</p>			
<p>1.3 częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. O.</p>	<p>k. 74-74v., 357</p>			
<p>1.4 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu K. O.</p> <p>1.5 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu J. O. (1)</p>	<p>k. 19</p> <p>k.21</p>			
<p>1.6 protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>k. 23</p>			

analizatorem wydechu K. G.			
1.7 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu D. G.	k. 25		
2.1 zeznania świadka P. J.	k. 141v.- 142, 360v.-361		
2.2.zeznania świadka W. K.	k. 88 v., 401		
2.3 zeznania świadka E. K.	k. 96, 401v.		
2.4 zeznania świadka R. K.	k. 364, 46		
2.5 zeznania świadka K. S.	k. 105v.,402v.-403		
2.6 zeznania świadka L. B.	k. 123-124, 403		
2.7 protokół oględzin miejsca zdarzenia	k.7-10		
2.8 dokumentacja fotograficzna z oględzin miejsca zdarzenia	k.190		
2.9 dokumentacja medyczna	k. 63, 121, 155		
2.10 protokół oględzin płyty z nagrania zgłoszenia z Centrum Powiadamiania Ratunkowego w O..	k. 117-119 k. 158 – 160, 362v.-364		

2.11 opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej pisemna i ustna uzupełniająca				
3.1 zeznania świadka M. B.	100v., 402			
3.2 zeznania świadka W. K.	k. 88v., 401			
3.3. zeznania świadka M. W.	k. 98 v.			
3.4 protokół zatrzymania K. O.	k. 12			
3.5 zeznania świadka J. O. (2)	k.107v., 403v.			
3a.1 protokół oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną	k. 28-29 k.33			
3.b.1 opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	k. 441-444			
4. K. O. nie jest chory psychicznie upośledzony umysłowo ani nie ma organicznych zaburzeń osobowości. Oskarżony ma cechy osobowości dysocjalnej oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, w chwili popełnienia czynu	4.1 opinia sądowo-psychiatryczno - psychologiczna	k. 227-232		

był w pełni poczytalny.				
<p>5. K. O. był wielokrotnie karany sędownie, mianowicie wyrokami Sądu Rejonowego w Kętrzynie: z dnia 15 lutego 2005 r., sygn. akt II K 362/04 za czyn z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności; z dnia 30 kwietnia 2007 roku, sygn. akt II K 329/07 za czyn z art. 193 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym; z dnia 20 października 2011 r., sygn. akt II K 153/11 za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; z dnia 1 października 2015 r., sygn. akt II K 205/15 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. na karę</p>	5.1 karta karna	k.167-169		

<p>1 roku pozbawienia wolności, przy czym orzeczono karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pobawienia wolności, którą oskarżony odbywał w okresie od 10.02.2015 r. do 11.05.2015 r. i od 01.06.2015 r. do 10.03. (...). kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony.</p> <p>6. K. O. K. O. przed tymczasowym aresztowaniem utrzymywał się z prac dorywczych.</p>				
5.2 odpis wyroku w sprawie II K 205/15	k. 61			
6.1 wyjaśnienia oskarżonego	k. 356v.			
6.2 wywiad środowiskowy	k. 245			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
Przy każdym czynie wskazać fakty	Dowód	Numer karty		

uznane za nieudowodnione				
2. OCENA DOWODÓW				
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1	1.1 zeznania świadka P. J.	- zeznania są konsekwentne, spójne i logiczne. Nadto korespondują z przeprowadzonymi badaniami stanu trzeźwości uczestników spotkania w mieszkanu małżonków O..		
1.2 zeznania świadka D. G.	- są spójne, logiczne i mają oparcie w zeznaniach pozostałych świadków oraz badaniu świadka w dniu zdarzenia na stan trzeźwości,			
1.3 częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. O.	w zakresie w jakim korespondują z pozostałymi dowodami, którym sąd dał wiarę, w szczególności co do tego, że spożywano tego dnia alkohol oraz zamieszkiwania w jego mieszkaniu P. J.;			

1.4 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu K. O.	- dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały;		
1.5 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu J. O. (1)	- dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały;		
1.6 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu K. G.	- dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały;		
1.7 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu D. G.	- dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały;		
1.2	2.1 zeznania świadka P. J.	- zeznania są konsekwentne, spójne i logiczne. Nadto korespondują z opiniami biegłego z zakresu medycyny sądowej, dokumentacją lekarską, zeznaniami świadków: W. K., E. K. i L. B., protokołem oględzin miejsca zdarzenia i dokumentacją fotograficzną z miejsca zdarzenia, protokołem oględzin płyty z nagrania	

		<p>zgłoszenia z Centrum Powiadamiania Ratunkowego w O.. Świadek nie starał się wyolbrzymić swoich krzywd, czy w złym świetle przedstawiać oskarżonego. Wręcz przeciwnie wskazywał, że był on jego bardzo bliskim kolegą i mógł zawsze liczyć na jego pomoc. Przyczyny zdarzenia upatrywał w tym, że oskarżony był pod znacznym działaniem alkoholu po spożyciu, którego stawał się napastliwy i agresywny.</p> <p>- świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia. Lokalizacja ran jak stwierdził biegły z zakresu medycyny sądowej odpowiada relacji pokrzywdzonego co do przebiegu zdarzenia, podobnie sposób zadawania ciosów jest zbieżny z doznanymi przez niego obrażeniami ciała.</p>		
<p>2.2.zeznania świadka W. K.</p>	<p>- zeznania są spójne i logiczne</p> <p>- świadek konsekwentnie zeznawał tylko to,</p>			

	co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny to co widział i słyszał;		
2.3 zeznania świadka E. K.	- świadek konsekwentnie zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny to co widział i słyszał;		
2.4 zeznania świadka R. K.	- świadek konsekwentnie zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny to co widział i słyszał;		
2.5 zeznania świadka K. S.	- świadek konsekwentnie zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny to co widział i słyszał;		
	2.6 zeznania świadka L. B.	- zeznania są spójne, logiczne i korespondują z zeznaniami pozostałych świadków, - świadek konsekwentnie zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny	

		to co widział i słyszał;		
2.7 protokół oględzin miejsca zdarzenia	- dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności			
2.8 dokumentacja fotograficzna z oględzin miejsca zdarzenia	- dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności			
2.9 dokumentacja medyczna	- dowód bezsporny, strony go nie kwestionowały			
2.10 protokół oględzin płyty z nagrania zgłoszenia z Centrum Powiadamiania Ratunkowego w O..	-dowód bezsporny, strony go nie kwestionowały			
	2.11 opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej pisemna i ustna uzupełniająca	Sąd podzielił opinie (pisemną i ustną) biegłego z zakresu medycyny sądowej albowiem są jasne, logiczne i wydane zostały w sposób zgodny z zasadami wiedzy fachowej, odpowiadają na postawione pytania. Sąd też Sąd w całości podzielił wypływające z nich wnioski.		

1.3	3.1 zeznania świadka M. B.	- zeznania są konsekwentne, spójne i logiczne. Świadek przedstawił w sposób obiektywny to co widział i słyszał oraz jakie czynności wykonywał.		
3.2 zeznania świadka W. K.	- zeznania są konsekwentne, spójne i logiczne. Świadek przedstawił w sposób obiektywny to co widział i słyszał oraz jakie czynności wykonywał.			
3.3.zeznania świadka M. W.	- zeznania są konsekwentne, spójne i logiczne. Świadek przedstawił w sposób obiektywny to co widział i słyszał oraz jakie czynności wykonywał			
3.4 protokół zatrzymania K. O.	- dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności			
3.5 zeznania J. O. (2)	-zeznania co do okoliczności zatrzymania oskarżonego w mieszkaniu świadka korespondują z zeznaniami			

	pozostałych świadków,			
1.3a	3a.1 protokół oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną	- dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności		
1.3b	3b.1 opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	- Sąd podzielił opinię biegłego z zakresu medycyny sądowej albowiem jest jasna, logiczna i wydana została w sposób zgodny z zasadami wiedzy fachowej, odpowiadają na postawione pytania. Sąd też Sąd w całości podzielił wypływające z niej wnioski.		
1.4	4.1 opinia sądowo-psychiatryczna – psychologiczna	- opinia rzetelnie sporządzona; - wnioski należycie umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi		

		argumentami; - jest pełna, jasna i niesprzeczna. - dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności		
1.5	5.1 Karta karna	- dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności;		
5.2 odpis wyroku w sprawie II K 205/15	- dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności;			
1.6	6.1 wyjaśnienia oskarżonego co do źródeł utrzymania	- brak podstaw do kwestionowania wiarygodności		
6.2 wywiad środowiskowy	- dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności			
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne		Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		

<p>oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>				
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>				
<p>1.2 1.2 1.2</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego K. O. zeznania P. B. k.405 zeznania R. S. k.452</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim twierdzi, że nie zamierzał pozbawić życia pokrzywdzonego P. J. i nadział się on przypadkowo na trzymany przez niego nóż są sprzeczne z pozostałymi dowodami przeprowadzonymi w tej sprawie, a w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego, którym sąd dał wiarę i opinią tak pisemną jak i ustną uzupełniającą biegłego z zakresu medycyny sądowej oraz zeznaniami świadków – funkcjonariuszy Policji, którzy przybyli na miejsce zdarzenia. W ocenie sądu wyjaśnienia oskarżonego w ewidentny sposób zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Na uwadze należy mieć także</p>		

i to, że oskarżony zmieniał swoje wyjaśnienia. Początkowo będąc przesłuchiwanym po raz pierwszy w Prokuraturze Rejonowej w Kętrzynie w dniu 20 lutego 2020 r. podał, że 17 i 18 lutego 2020 r. wraz z przebywającymi w mieszkaniu zajmowanym przez niego i żonę J. O. (1), P. J., K. G. i D. G. spoczywali alkohol. Wszyscy w tym on byli pod znacznym działaniem alkoholu. Do krytycznego dnia z pokrzywdzonym łączyły ich bliskie relacje koleżeńskie, mówili do siebie „braciszku” (vide: k. 74v.). Ta część wyjaśnień K. O. ma oparcie w innych dowodach, w tym wynikach badań co do stanu trzeźwości ww. osób. Podczas składania wyjaśnień przez sądem Natomiast K. O. kreował się na osobę, która była przeciwna spożywaniu alkoholu w jego mieszkaniu, wręcz walczącą z tym. Nadto na osobę bojącą się pokrzywdzonego i jego kolegów z M.. Natomiast nie budzi

wątpliwości, co sam oskarżony zresztą przyznał, że obraca się on w określonym środowisku, jest osobą wielokrotnie karaną. Dodatkowo pomiędzy pokrzywdzonym, a oskarżonym zachodzi wyraźna dysproporcja sił. Oskarżony jest wysokim, dobrze zbudowanym mężczyzną, gdy tymczasem pokrzywdzony jest znacznie drobniejszej postury, dodatkowo jak wskazał poważnie chorym od dłuższego czasu. Choroba na tyle postępuje, iż obecnie porusza się on o kulach. Sam oskarżony wskazał, że pokrzywdzony dokonywał samouszkodzeń przebywając w jego mieszkaniu, płakał miał wyraźnie problemy ze sobą. Powyższe potwierdził na rozprawie pokrzywdzony. Oskarżony zaprzeczał nawet oczywistym kwestiom, utrzymywał np., że nigdy nie uderzył żony, dochodziło jedynie do kłótni małżeńskich, gdy tymczasem jest

prawomocnie
skazany za znęcanie
się nad żoną
i odbywał w
tej sprawie karę
pozbawienia
wolności. Jak
wynika z
dotychczasowej
karalności
oskarżonego jest on
osobą skora do
używania przemocy
wobec innych osób.
Oskarżony opisując
przebieg dnia, w
którym doszło do
zdarzenia opisywał
jak wszystkie osoby
poza nim spożywały
alkohol, czemu był
przeciwny a on wypił
trochę piwa (łącznie
było zakupionych
4). Natomiast w
niewielkim odstępie
czasu od zdarzenia,
po zatrzymaniu
będąc poddany
badaniu na stan
trzeźwości
analizatorem
wydechu badanie
wykazało o godz.
16.57 – 1,49 mg/l, a
o 16.59 – 1,44 mg/l
(k.19), co odpowiada
prawie 3 promilom.
Znajdował się zatem
w stanie znacznego
upojenia
alkoholowego.
Powyższe jest także
sprzeczne z
zeznaniami
pokrzywdzonego,
który zeznał, że
wszystkie osoby
przebywające w
mieszkanu

faktycznie przez 2 dni spożywały alkohol, co koresponduje z wynikami przeprowadzonych badań ich stanu trzeźwości.

Oskarżony wyraźnie chciał również „dopasować” stwierdzone u niego obrażenia ciała do wykreowania przebiegu zdarzenia opisanego przez niego na rozprawie. Podał np., że został zaatakowany przez pokrzywdzonego, który uderzył go w łuk brwiowy (k.358v.). Natomiast z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej wynika, że nie jest to obrażenie świeże (vide: k. 442).

- nie wniosły niczego istotnego do sprawy, świadek będący kolegą oskarżonego nic nie wiedział o przebiegu zdarzenia objętego niniejszym postępowaniem. Przekazał jedynie informacje zasłyszane od oskarżonego i innych osób.

- nie wniosły niczego istotnego do sprawy, a dodatkowo nie zasługują na wiarę. Świadek nic nie wiedział o przebiegu

		<p>zdarzenia objętego niniejszym postępowaniem. Natomiast przebywając już z oskarżonym w jednej celi po jego tymczasowym aresztowaniu, rozmawiał z nim o jego sytuacji. Przedstawiony przez świadka rzekomy plan uknuty przez pokrzywdzonego, który także pojawił się w wyjaśnieniach złożonych przez oskarżonego dopiero na rozprawie - pozbycia się K. O. i sprzedaży mieszkania J. O. (1) razi naiwnością.</p> <p>Według słów świadka P. J. celowo pozbył się oskarżonego prowadząc do jego tymczasowego aresztowania. Oznacza to, że pokrzywdzony miałby zaplanować zachowanie oskarżonego – to, że sięgnie po nóż ugodzi go kilkakrotnie nim, nie pozbawi go przy tym życia, a K. O. trafi do zakładu karnego.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		<p>Oskarżony</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony		
X	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	pkt I wyroku	K. O.	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
Sąd przyjął, że oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. działając w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. Ustalone przez sąd okoliczności prowadzą do wniosku, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, nagłym. Z zamiarem bezpośrednim mamy do czynienia wówczas gdy sprawca w danych okolicznościach chce dokonać mu				

przestępstwa. Chęć ta wyraża aspekt woluntatywny i łączy się z aspektem intelektualnym, czyli ma świadomość realizacji danego typu czynu zabronionego i chce go popełnić. Nie chodzi tu o przewidywanie realizacji znamion czynu zabronionego i godzenie się na to, co jest przynależne zamiarowi ewentualnemu.

Ustalenia dotyczące zamiaru nie mogą wyłącznie opierać się na fragmentarycznych faktach wiążących się ze stroną wykonawczą, lecz powinny być wnioskiem koniecznym, wynikającym z analizy całokształtu przedmiotowych i podmiotowych okoliczności zajścia.

Ustalenia, że zachodzi zamiar wywołania skutku w postaci śmierci człowieka, należy wyprowadzać z analizy całokształtu okoliczności przedmiotowych i podmiotowych zajścia. Gdy na podstawie wyjaśnień oskarżonego nie da się w sposób niewątpliwy ustalić

jego zamiaru, w orzecznictwie formułowane jest wskazanie, aby sięgnąć do najbardziej uchwytnych elementów działania sprawcy, czyli okoliczności przedmiotowych (zob. wyr. SN z 3.9.2002 r., (...) 401/01, Prok. i Pr. 2003, Nr 1, poz. 6).

Jak wskazał w postanowieniu Sąd Najwyższy z 17.09.2014 r. (V KK 127/14, L.): "strona podmiotowa danego czynu praktycznie prawie zawsze ustalana jest za pomocą okoliczności przedmiotowych.

Tak też o fakcie istnienia zamiaru zabójstwa należy wnioskować w oparciu o sposób działania oskarżonego, a pośrednio także w oparciu o jego zachowanie przypadające przed i po czynie".

Wymagać należy, aby zachowanie sprawcy z zasady zagrażało życiu pokrzywdzonego

(zob. wyr. SA w Katowicach z 16.08.2011 r., II AKa 232/1, L.). W związku z tym za istnieniem

zamiaru przemawiać może ugodzenie pokrzywdzonego ze znaczną siłą we wrażliwe części ciała lub użycie niebezpiecznego dla życia człowieka narzędzia (zob. wyr. SA w Katowicach z 25.10.2007 r., II AKa 239/07, KZS 2008, Nr 2, poz. 70;

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powodem zajścia była kłótnia pomiędzy oskarżonym a jego żoną J. O. (1). Pokrzywdzony zaproponował wówczas, że zaprowadzi J. O. (1) do mieszkania jej ojca. Oskarżony bardzo zdenerwował się tym faktem i w gniewie udał się do kuchni wziął duży nóż kuchenny, po czym zbliżył się do P. J. mówiąc, że go zabije. Następnie zamachnął się ręką z nożem kierując uderzenie w lewą stronę klatki piersiowej pokrzywdzonego. P. J. lewą ręką zasłonił się, co zmniejszyło siłę ciosu i zmieniło jego kierunek. Oskarżony ostatecznie ugodził pokrzywdzonego

nożem w przednią część klatki piersiowej w okolicy ramienno – obojczykową. P. J. zdołał otworzyć drzwi wyjściowe i wybiegł na klatkę schodową. K. O. wybiegł za pokrzywdzonym i złapał go z tyłu za koszulę po czym ugodził go ponownie nożem tym razem w plecy w pobliżu kręgosłupa po stronie lewej. Pokrzywdzony próbował wyrwać się oskarżonemu, który uniósł ręką z nożem i chciał po raz trzeci ugodzić nożem P. J.. Uniemożliwiła to J. O. (1) chwytając go za rękę. W tym czasie pokrzywdzonemu udało się wyrwać i uciec. Oskarżony jak widać był zdeterminowany i konsekwentny w swoim działaniu, nie zaprzestał zadawania ciosów nożem po jednokrotnym ugodzeniu pokrzywdzonego tylko pobiegł za nim złapał go za koszulę i kontynuował przestępcze działanie zadając cios w lewą stronę klatki piersiowej. K. O. jest sprawny

intelektualnie i doskonale wie, że w tej części ciała znajdują się ważne dla życia człowieka narządy, a ich uszkodzenie prowadzić może do śmierci człowieka. Gdyby pokrzywdzony nie zasłonił się już przed pierwszym ciosem nożem prawdopodobnie zostałby ugodzony w serce. Tylko jego postawa obronna i pomoc ze strony J. O. (1) zapobiegły przestępczemu skutkowi, który chciał osiągnąć oskarżony.

K. O. swoim zachowaniem zrealizował znamiona dwóch przepisów ustawy. Jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie kumulatywny zbieg przepisów ustawy przyjęć należy także w przypadku usiłowania jednej z postaci zabójstwa z art. 148 § 1- 4 k.k., jeżeli sprawca zrealizował jednocześnie znamiona średniego uszkodzenia ciała z art. 157 § 1 k.k. Dla przyjęcia usiłowania zabójstwa nie jest konieczne nastąpienie

jakichkolwiek skutków na zdrowiu wynikających z bezpośredniego zmierzania do dokonania tego przestępstwa, zatem jeśli one rzeczywiście wystąpią istotnie zmienia się stopień społecznej szkodliwości czynu, co musi znaleźć wyraz nie tylko w wymiarze kary, ale także w opisie podstawy skazania (zob. Komentarz do art. 157, pod. Red. R.A. Stefańskiego, Legalis i powołane tam orzecznictwo).

Oskarżony działał w warunkach art. 64 § 1 k.k. bowiem był skazany za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. odbył karę co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności (– vide: k. 61 v.) i w ciągu 5 lat od jej odbycia dopuścił się umyślnego przestępstwa podobnego objętego niniejszym postępowaniem. W art. 115 § 3 k.k. określono definicję legalną przestępstw podobnych. W definicji tej wskazuje

się trzy kryteria, zgodnie z którymi przestępstwa są podobne, jeżeli: 1) należą do tego samego rodzaju, 2) zostały popełnione z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia, 3) zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. K. O. został skazany jak wskazano powyżej za przestępstwa przeciwko zdrowiu i popełnił przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu będące przedmiotem niniejszego postępowania, a zatem mamy do czynienia z tożsamością rodzajową przestępstw – przeciwko zdrowiu. W przypadku oskarżonego dodatkowo zostało spełnione i drugie kryterium albowiem przestępstwa zostały popełnione z zastosowaniem przemocy. Wskazać wypada, że „ustawodawca w treści art. 115 § 3 KK przyjmując jako kryterium podobieństwa przestępstwa m.in. sposób działania polegający na „zastosowaniu przemocy lub groźby

jej użycia”, nie odwołuje się do znamion tych przestępstw w wymienionej postaci, ale do sposobu realizacji określonych przestępstw, a więc do ustaleń faktycznych określających konkretny sposób działania sprawcy. Przy ocenie zatem porównywanych przestępstw nie ma znaczenia kwestia, czy przemoc lub groźba jej użycia stanowią znamiona zrealizowanych czynów zabronionych, czy też pozostają poza zakresem tych znamion. W wypadku ustalenia, że jedno z porównywanych przestępstw zostało popełnione z użyciem przemocy, drugie zaś z groźbą jej użycia należy przyjąć, iż przestępstwa te są podobne w rozumieniu art. 115 § 3 KK” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2006 roku, V KK 442/05, Legalis nr 122695).

3.2. Podstawa
prawna

	skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
	3.4. Umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania				
	3.5. Uniewinnienie			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia				

<p>4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE</p>		<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>		
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>K. O.</p>			<p>Sąd wziął pod uwagę w szczególności bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu skierowany przeciwko życiu, na co niewątpliwie wpływ ma charakter i rodzaj naruszonego dobra chronionego prawem, jakim jest właśnie życie ludzkie, będące jedną z najwyższych wartości. Oczywiście więc jest, że jego społeczna szkodliwość była bardzo wysoka i miała nadrzędne znaczenie dla wymiaru orzeczonej kary. Uwzględniono również i także stopień i nasilenie agresji ze strony oskarżonego. Uwzględniono</p>	

również jako okoliczności obciążające wielokrotną karalność oskarżonego. Nie najlepszą opinię oskarżonego z jednostki penitencjarnej, która świadczy o wysokim stopniu demoralizacji oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą przyjęto przeproszenie pokrzywdzonego i pojednanie się z nim. W ocenie Sądu tylko kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze spełni swoje cele wychowawcze tak jak i zapobiegawcze, w pełni czyniąc przy tym zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

W ocenie sądu w odniesieniu do oskarżonego aczkolwiek wielokrotnie karanego ale za przestępstwa nie o tak poważnym charakterze gatunkowym, nie można z góry przekreślać szansy na resocjalizację w zakresie pozwalającym mu

			powrócić do społeczeństwa.	
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU		Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
K. O.	II III IV	I I I	<p>Zgodnie z art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18 lutego 2020 r., godz. 16:55 do dnia 26 lutego 2021 r.</p> <p>Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazano zwrócić:</p> <p>-oskarżonemu K. O. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 7 do 9 na k. 309 odw. akt sprawy, zapisanych w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 27/12;</p> <p>- J. O. (1) dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz.</p>	

		<p>1 do 3 oraz 5 do 6 na k. 309 odw. akt sprawy, zapisanych w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 27/12;</p> <p>albowiem wskazane dowody rzeczowe są już zbędne dla postępowania karnego.</p> <p>W oparciu o art. 44 § 2 k.k. orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci noża z czarną rękojeścią owiniętą taśmą, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 4 na k. 309 odw. akt sprawy, zapisanego w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 27/12 albowiem służył on do popełnienia przestępstwa.</p>	
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach</p>			

<p>uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>V VI</p>	<p>Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1651) oraz § 17 ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. K. (1) kwotę 600 (sześćset) zł za obronę oskarżonego wykonywaną z</p>	

	<p>urzędu w postępowaniu sądowym, powiększoną o podatek VAT w stawce 23 % oraz kwotę 33,43 (trzydzieści trzy 43/100) zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu;</p> <p>Na podstawie art.624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych albowiem nie posiada on żadnego majątku, pozostają w izolacji penitencjarnej i nie ma żadnego źródła dochodu.</p>		
8. PODPIS			